

S A D R Ž A J

UVOD

GLAVNI DIO

2.1. Ograničenje pristupa informacijama

2.2. Postupak pristupa informacijama

ZAKLJUČAK

LITERATURA

UVOD

Pripremajući se za ovaj seminarski rad nedostajalo mi je informacija o tome kako se nešto reguliše, uspostavlja pravilima ponašanja. Dakle, čovjek da bi nešto uradio, rekao stručno, potrebne su mu informacije o konkretnoj stvari. Kroz cijeli svoj život mi slušamo razne informacije, bez pridavanja značaja tome odakle one dolaze. U nekim državama gdje je administracija birokratizovana, informacije su njihovo neotuđivo pravo, smatraju da samo oni de facto imaju pravo raspolagati određenim informacijama. Međutim, u pravnim državama pristup informacijama je normiran određenom legislativom predviđenom za tu oblast.

Razloga zbog kojeg sam uzeo ovu temu ima na pretek, ali nije na odmet da spomenem negativna mišljenja o ex sistemu, koja idu dotle da je sve bilo zabranjeno, a pogotovu pristup informacijama koje su rangirane kao „državna tajna“. Međutim, nije sve tako crno kao što je izgledalo, pristupa informacijama je bilo, ali ljudi na ovim prostorima nisu konzumirali to pravo, veći broj populacije nije to pravo ostvarilo iz svog neznanja, drugi pak iz odbojnosti prema sistemu. Postavlja se očigledno pitanje, kakva je trenutna situacija po pitanju pristupa informacijama, prevashodno mislim na uvid u djelovanje državnih organa, na centralnom nivou a pogotovu u jedinicama lokalne samouprave.

Pa prema tome u daljem izlaganju predstaviti ću u okviru zakonske regulative donešenu od strane zakonodavnih organa BiH, bitni aspekti će biti; kako je uređeno pristupanje informacijama, nadležnosti organa o prikupljanju i manipulisanju istim, način pristupanja informacijama nas običnih građana ove države Bosne i Hercegovine.

GLAVNI DIO

Svako zakonsko normiranje određenih društvenih kretanja ima svoj cilj. Slijedom toga, cilj zakonskog uređenja pristupa informacijama jeste; ustanoviti da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promovira veću transparentnost i odgovornost tih javnih organa, te da su ove informacije neophodne za demokratski proces. Ustanoviti da svako lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odgovarajuću obavezu da objave informacije i omoguće svakom fizičkom licu da zatraži izmjenu, i daje komentar na svoje lične informacije pod kontrolom javnog organa.

Kao što vidimo iz gore navedenog pojavljuje se riječ „javni organ“, to su svi državni organi te organizacije koja posjeduju javna ovlaštenja da funkcionalno postupaju u svojstvu javnog organa. Treba napomenuti da ove organizacije u organizacionom smislu nisu dio državnih organa, nego da je na njih preneseno ovlaštenje da postupaju kao državni organi u obavljanju poslova za koje su nadležni, odnosno ovlašteni.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com